

4. Дорошко М., Головченко В. Гібридна війна Росії проти України. Історико-політичне дослідження. Ніка-Центр. 2016. 184 с.
5. Куцька О. М. Інформаційна війна в Югославії під час проведення військової кампанії НАТО. *Військово-науковий вісник*. 2002. Вип. 4. С. 108–122.
6. Магда Є. Гібридна війна. Вжити і перемогти. Київ: Віват, 2015. 304 с.
7. Радковець Ю. Гібридна політика сучасної Росії. *Урядовий кур'єр*. 2015. 20 жовтня. URL: <http://ukurier.gov.ua/uk/articles/gibridna-politika-suchasnoyi-rosiyi> (дата звернення: 19.03.2024).
8. Саєнко О. Г., Степаниця С. Л. Інформаційна війна як прояв інформаційного протиборства. *Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету ім. Т. Шевченка*. 2008. Вип. 12. С. 142–147.
9. Фісун А. О. Теоретично-категоріальне осмислення поняття «інформаційна війна» в структурі інформаційно-політичного простору. *Інформаційне суспільство*. 2011. Вип. 13. С. 43–48.
10. Dorothy E. R. Denning. *Cryptography and Data Security*. Addison-Wesley Publishing Company, Inc. 1982. 420 с.
11. Hoffaman F. G. *Decisive Force: The new American Way of War*. Potomac Books, Inc. 1994. 233 p.
12. Roger C. Molander. *Strategic information warfare: a New Face of War*. RAND, 1996. 355 с.

Анотація. У роботі акцентується на гібридних війнах як формі ведення війни, що передбачає застосування політичних, воєнних, економічних, інформаційних та інших засобів для досягнення цілей. Йдеться про використання методів, стратегій і тактик, що охоплюють різні сфери впливу.

Ключові слова: інформаційна війна, гібридна війна, соціальні мережі, конфлікт, боти, фальсифікація інформації.

УДК: 352.076

Шовдра Мар'яна Володимирівна

(наук. керівник – д-р екон. наук, професор Анісімова О. М.)

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНОГО СЕКТОРУ МІСТА

Ідея сталого розвитку є парадигмою для сучасного та майбутнього країни. Для забезпечення досягнення цієї цілі необхідна розробка та впровадження стратегічного управління. Без належного усвідомлення важливості стратегічного управління складно реагувати на стрімкі зміни у зовнішньому середовищі та приймати обґрунтовані рішення. Неусвідомлення важливості планування може бути ознакою поганого управління в містах і країні загалом.

Мета дослідження полягає у вивченні ролі та значення стратегічного управління у контексті розвитку культурного сектору міста.

Стратегічне планування – це системний шлях до управління змінами й досягнення консенсусу в громаді [1]. Важливо зазначити, що застосування стратегічного управління у практиці діяльності органів влади розпочалося лише нещодавно. Стратегічне управління є ключовим інструментом для розвитку міста, оскільки

ки допомагає визначити місію та цілі міста [2], створити оптимальну організацію знань та їх зберігання, забезпечуючи довгострокову стійкість та доступність [3]. У контексті культурного сектору міста стратегічне управління включає в себе не лише залучення фінансових ресурсів та розробку культурних програм, але й планування, аналіз потреб і ресурсів культурного сектору. Це означає вивчення демографічних, соціокультурних та економічних особливостей міста, ідентифікацію ключових груп аудиторії та їхніх потреб у культурних програмах. Такий аналіз дає змогу розробити стратегію, спрямовану на максимальне задоволення потреб населення та підтримку розвитку культурного життя. Етапи стратегічного управління для забезпечення сталого розвитку культурного сектору міста наведені на рис. 1.

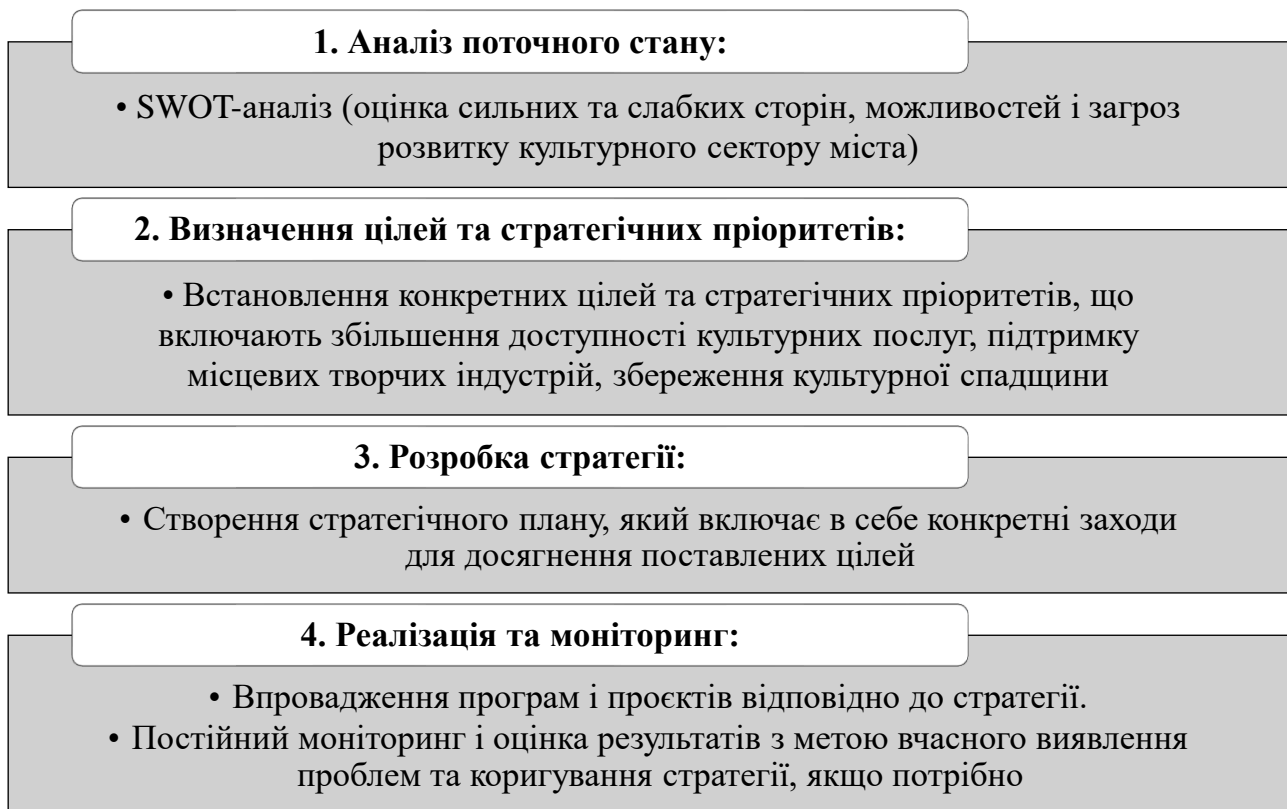

Рисунок 1 – Етапи стратегічного управління культурного сектору міста [1]

У сучасному світі міста зазнають неспинного розвитку та трансформації, а культурний сектор стає серйозним каталізатором цього процесу. Культурні програми, події та ініціативи визначають атмосферу міста, сприяють розвитку громадянського суспільства та створюють умови для сталого розвитку. У цьому контексті стратегічне управління виявляється ключовим інструментом для забезпечення сталого розвитку культурного сектору міста. Проте в умовах збройної агресії росії культурна сфера України зазнала чималих проблем: знищення або пошкодження культурних пам'яток, архітектурної спадщини та інших історичних об'єктів; обмеження доступу до культурних ресурсів (музеї, бібліотеки, театри тощо). Дослідження Українського культурного фонду щодо загального стану сфери культури і креативних індустрій виявило незадовільний стан культурного сектору країни (рис. 2) [4].

Рисунок 2 – Результати опитування УКФ [3]

Щоб вирішити ці проблеми за допомогою стратегічного управління, можна використати такі підходи:

- Врахування культурних особливостей міста. Кожне місто має свою унікальну культурну спадщину, і стратегії розвитку повинні бути адаптовані до місцевих особливостей та потреб.

- Збереження культурної ідентичності. Для збереження культурної ідентичності в умовах конфлікту важливо підтримувати мову, традиції та історію через різноманітні культурні програми, освітні заходи та сприяння участі громади у відновленні культурних цінностей [5].

- Інновації та творчість. Стратегічне управління повинно сприяти створенню умов для розвитку новаторських проєктів та креативних ініціатив.

- Цілісний підхід. Розвиток культурного сектору повинен розглядатися в контексті загального розвитку міста, враховуючи економічні, соціальні та екологічні аспекти [6].

- Сприяння культурній дипломатії. Важливим аспектом буде залучення міжнародної підтримки та співпраці у відновленні культурної сфери України через культурну дипломатію та міжнародні культурні обміни.

- Моніторинг і оцінка. Після впровадження стратегій важливо проводити постійний моніторинг і оцінку результатів, щоб вчасно коригувати стратегії та заходи на основі змін у ситуації [6].

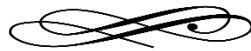
Отже, стратегічне управління є ключовим інструментом для забезпечення сталого розвитку культурного сектору міста. Воно дає змогу ефективно використовувати ресурси, координувати дії різних учасників та досягати поставлених цілей. Реалізація стратегічних планів сприяє підвищенню якості життя мешканців, збільшенню привабливості міста, а також збереженню та розвитку культурної спадщини.

Список використаних джерел

1. Методологія роботи над стратегією розвитку територіальної громади. *Місто-курорт Миргород*. URL: <https://myrgorod.pl.ua/files/images/Ekonomika/Strategiya/metodologiya.pdf> (дата звернення: 05.04.2024).
2. Перерва І. О., Єдинак В. Ю. Стратегічне управління підприємством як основний інструмент в руках сучасного керівника. *Innovation and Sustainability*. 2022. № 3. С. 159–164. URL: <http://212.1.86.13/jspui/bitstream/123456789/5152/1/document.pdf> (дата звернення: 06.04.2024).
3. Анісімова О. М. Інформаційна підтримка стратегічного управління. *Інформація та соціум*. 2023. С. 103–105. URL: <https://jias.donnu.edu.ua/article/view/14610/14516>
4. Український культурний фонд. *Звіт за III квартал 2023*. URL: https://ucf.in.ua/storage/docs/05122023/%203%20квартал_compressed_8ff92968210bcebe15e4b2e14af5afb8160eed8b.pdf (дата звернення: 06.04.2024).
5. Стратегії адаптації культури та креативних індустрій до умов війни 2 хвиля. Аналітична записка за результатами дослідження. *Український культурний фонд*. 2023. 35 с. URL: https://ucf.in.ua/storage/docs/17102023/%20%D0%B7%D0%B0%D0%BF%D0%B8%D1%81%D0%BA%D0%B0_ac67371facad966b4b7c36f23d4a623b199b5188.pdf (дата звернення: 06.04.2024).
6. Дослідження дозвілля і культурних потреб міської молоді в Україні / Ю. Назаренко, О. Сирбу, Л. Філіпчук, Є. Хассай. *Cedos – аналітичний центр і спільнота*. 28.10.2020. 151 с. URL: <http://surl.li/sirgd> (дата звернення: 06.04.2024).

Анотація. У дослідженні розглядається важливість стратегічного управління для розвитку культурного сектору міста. Висвітлено ключові аспекти, які варто враховувати під час розробки стратегій. Зазначено, що стратегічне управління відіграє ключову роль у досягненні сталого розвитку культурного сектору, що сприяє як соціальному, так і економічному піднесенню міста.

Ключові слова: стратегічне управління, планування, культура, місто, культурний сектор.

УДК: 378.147

Щепілова Руслана, Попова Ніна

(наук. керівник – д-р наук із соц. комун., професор Тур О. М.)

**Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського,
м. Кременчук**

MANAGERIAL COMPONENT IN MARKET-BASED SOCIO-CULTURAL ACTIVITIES

The manageable technology of socio-cultural activity includes management, subordination, coordination, distribution of functions, etc., i.e. it is a complex and multi-level system of organising productive activity. It have the following main structural, functional, operational, regulatory, and instrumental components: methods of organisation and formation of socio-cultural activity; methods of management and control of socio-cultural activity; methods of stimulation and motivation of socio-cultural activity; methods of implementation of socio-cultural activity; technical means of implementation of socio-cultural activity; methods of monitoring the results and level of efficiency of socio-cultural activity and their correction.